

Sygn. akt II K 1189/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Zawadka

Protokolant Zenon Aleksa

w obecności

Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 13.06.2014r.

sprawy : **P. D.** , urodz. (...) w W.

syna: S. i J. z domu G.

oskarżonego o to, że: w dniu 12 lipca 2013 roku w L. na ulicy (...), województwo (...) wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Legionowie (sygn.akt II K 955/12) zakazowi prowadzenia rowerów, znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,30 mg/l, II badanie 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził rower po drodze publicznej,

tj. o czyn z art. 178a § 2 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego P. D. uznaje za winnego tego, że w dniu 12 lipca 2013r. w L. na ulicy (...), woj. (...) prowadził rower po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości : I badanie 0,30 mg/l, II badanie 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Legionowie prawomocnym wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 955/12 zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku obowiązującego w okresie od 22.12.2012r. do 22.12.2013r. i ustala, iż działanie oskarżonego wypełniło znamiona przestępstwa określonego w art. 244 k.k. oraz wykroczenia określonego w art. 87 § 1a k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to za występki na podstawie art. 244 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. wymierza oskarżonemu karę grzywny w kwocie 300 zł (trzysta), a na podstawie art. 10 § 1 k.w. orzeka, iż kara grzywny wymierzona za wykroczenie nie podlega wykonaniu.
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby i oddaje oskarżonego pod dozór kuratora.
3. Na podstawie art. 87 § 4 k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. D. zakaz prowadzenia rowerów na drogach publicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy.
4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania.

Sygn. akt II K 1189/13

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny : W dniu 12 lipca 2013r. funkcjonariusze Policji z KPP L. w trakcie pełnienia służby około godziny 18.05 w L. na ul. (...) zatrzymali

do kontroli rowerzystę , którego tor jazdy wskazywał na stan nietrzeźwości . Rowerzystą okazał się P. D. , który przebadany na miejscu Alkosensozem IV w pierwszym badaniu o godz. 18.08 uzyskał wynik 0,30 mg/l , w drugim badaniu o godz. 18.14 uzyskał wynik 0,25 mg/l . P. D. został zatrzymany i przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w L. gdzie ponownie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu Alkometrem A2.0 i w kolejnym badaniu o godz. 18:31 uzyskał wynik 0,21 mg/l , o godz. 18:36 uzyskał wynik 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu .

P. D. był karany za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 grudnia 2012r. w sprawie II K 955/12 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 3 (trzech) lat próby oraz zakaz prowadzenia rowerów po drodze publicznej na okres 1 (jednego) roku . Wyrok uprawomocnił się w dniu 22.12.2012r. czyli zakaz prowadzenia rowerów po drodze publicznej obowiązywał w okresie od 22.12.2012r. do 22.12.2013r. , a zatem w dniu 12 lipca 2013r. prowadząc rower po drodze publicznej P. D. nie zastosował się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu zakazu prowadzenia rowerów .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : wyjaśnienia oskarżonego (k.60-61) , zeznania świadka Ł. G. (k.21v,61) oraz w oparciu o następujące dokumenty : notatkę urzędową (k.1), protokół zatrzymania (k.3), protokół użycia alkosensora IV (k.5), protokół użycia Alkometru A 2.0 (k.6) , świadectwo wzorcowania (k.7), odpis wyroku (k.18), dane osobopoznawcze (k.45) , potwierdzenia odbioru z akt II K 955/12 (k.36,47,55,58,66), postanowienie z akt II K 955/12 (k.57,63) .

Oskarżony P. D. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił (k.60-61) , że jechał rowerem bo chciał wrócić do domu z L. do mamy. Wypił jedno piwo . Nie wiedział , że ma orzeczony zakaz prowadzenia rowerów i stwierdził , że nie otrzymał odpisu wyroku w sprawie o sygn. akt II K 955/12 ani odpisów postanowień w tej sprawie . Korespondencję mogła odebrać jego babcia , która nie przekazała mu takiej informacji .

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do winy zostały potwierdzone zeznaniami świadka Ł. G. i dokumentem w postaci protokołu użycia A. I. (k.5) .

Zeznania świadka Ł. G. funkcjonariusza policji , który dokonał zatrzymania oskarżonego są spójne i zgodne z protokołem użycia wobec oskarżonego urządzeń badających zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu dlatego Sąd uznał zeznania świadka w całości za wiarygodne tym bardziej , że świadek nie miał żadnego interesu w bezzasadnym obciążaniu oskarżonego .

Odnosnie wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim kwestionował świadomość ciężącego na nim zakazu prowadzenia rowerów należy uznać te wyjaśnienia za przyjętą linię obrony . Oskarżony jak wynika z akt sprawy o sygn. II K 955/12 dobrowolnie poddał się karze za przestępstwo prowadzenia roweru w stanie nietrzeźwości i w trakcie przesłuchania wyraził zgodę na zaproponowaną przez Prokuratora karę , która obejmowała także zakaz prowadzenia rowerów po drogach publicznych na okres jednego roku . P. D. został prawidłowo powiadomiony o terminie posiedzenia na którym został wydany wyrok w sprawie sygn. akt II K 955/12 (k.36) i pomimo , że nie stawiał się na posiedzenie musiał zdawać sobie sprawę z faktu orzeczenia wobec niego zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych. Wprawdzie nie odebrał odpisu wyroku (k.47) , ale został mu prawidłowo doręczony odpis postanowienia z dnia 29 października 2013r. o zarządzeniu wykonania kary w tej sprawie (k. 57, 58) , a następnie odpis postanowienia z dnia 28 stycznia 2014r. o zamianie kary pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu (k.63 i 66) . Sąd nie uznał więc za wiarygodne tej części wyjaśnień oskarżonego w których zaprzeczył aby świadomie naruszył zakaz prowadzenia rowerów po drogach publicznych orzeczony przez Sąd.

Stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 pkt 2 k.k.)

Z protokołu użycia alkosensora (k.5) wynika , że oskarżony przebadany dwukrotnie bezpośrednio po zatrzymaniu w odstępie 6 minut miał 0,30 mg/l i 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiar zawartości alkoholu za pomocą analizatorów powietrza wydychanego może dotyczyć wyłącznie analizy powietrza pochodzącego z

pęcherzyków płucnych gdyż tylko ten rodzaj powietrza ma stały i bezpośredni kontakt z krwią. Powietrze pochodzące z jamy ustnej i górnych części dróg oddechowych nie spełnia tego podstawowego warunku. Podczas badania należy zatem wykluczyć wpływ tzw. alkoholu zalegającego, gdyż zmierzone stężenie alkoholu nie odpowiada rzeczywistej jego zawartości w pęcherzykach płucnych. Bezpośrednio bowiem po konsumpcji napoju alkoholowego jego resztki oraz opary utrzymują się w jamie ustnej i górnych drogach oddechowych do około 15 minut. Oskarżony został poddany jeszcze badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu Alkometru A 2.0 po upływie 26 minut od zatrzymania i uzyskał wynik w pierwszym badaniu 0,21 mg/l, w drugim badaniu 0,25 mg/l alkoholu, a zatem poziom alkoholu spadł poniżej progu stanu nietrzeźwości. Należy jednak zauważyć, że tylko pierwszy wynik badania 0,30 mg/l przekracza minimalny próg stanu nietrzeźwości wyznaczony na 0,25 mg/l. Zgodnie bowiem z definicją zawartą w art. 115 § 16 pkt 2 stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W ocenie Sądu wystarczająco długi upływ czasu pomiędzy zatrzymaniem oskarżonego, a przeprowadzeniem kolejnych badań czyli okres łącznie ok. 30 minut wskazuje na prawidłowy wynik pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

W ocenie Sądu ujawniony na rozprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka Ł. G. i wyjaśnień oskarżonego oraz dokumentów w postaci protokołu użycia Alkosensora (k.5) i Alkometru (k.6) w pełni pozwala na przyjęcie, że oskarżony P. D. w dniu 12 lipca 2013r. w L. na ul. (...) prowadził rower po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,30 mg/l, II badanie 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Legionowie prawomocnym wyrokiem w sprawie II K 955/12 zakazu prowadzenia rowerów na okres jednego roku obowiązującego w okresie od 22.12.2012r. do 22.12.2013r. Działanie oskarżonego wypełniło więc znamiona przestępstwa określonego w art. 244 k.k. oraz wykroczenia określonego w art. 87 § 1 a kodeksu wykroczeń w zw. z art. 4 § 1 k.k. z uwagi na uchylenie z dniem 9 listopada 2013r. art. 178a § 2 k.k. przez art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013r. poz. 1247). W czasie orzekania obowiązuje więc nowa ustawa, która jest względniejsza dla sprawcy gdyż od dnia 9 listopada 2013r. prowadzenie roweru w stanie nietrzeźwości stanowi wykroczenie z art. 87 § 1a k.w., a zatem zgodnie z zasadą wynikającą z art. 4 § 1 k.k. należy stosować wobec oskarżonego przepisy nowej ustawy. Z powyższych względów działanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa i wykroczenia dlatego zgodnie z art. 10 § 1 k.w. Sąd orzekł kary za przestępstwo i za wykroczenie.

Wymierzając kary oskarżonemu Sąd miał na uwadze jako okoliczność łagodzącą przyznanie się do winy. Natomiast jako okoliczność zaostrzającą wymiar kary Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego. Z informacji z KRK wynika (k.15), że oskarżony był karany dwukrotnie za przestępstwa z art. 178a § 2 k.k. i z art. 280§ 1k.k.

W ocenie Sądu karą współmierną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu będzie za występki z art. 244 k.k. kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby kierując się przesłanką prewencji indywidualnej wynikającą z art. 54 § 1 k.k. dotyczącą sprawcy młodocianego. W ocenie Sądu ze względu na młody wiek oskarżonego wymiar kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oskarżony jest kawalerem i nigdzie na stałe nie pracuje. Zamieszkuje wspólnie z matką, babcią i trzema braćmi. Podejmuje jednak prace dorywcze z których uzyskuje dochód ok. 1200 zł i pomaga rodzinie w utrzymaniu.

Sąd wziął pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który nie jest jeszcze sprawcą zdemoralizowanym i zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna. Wobec młodocianego sprawcy orzeczenie dozoru kuratora jest obligatoryjne. Za wykroczenie z art. 87 § 1a k.w. Sąd orzekł karę grzywny w kwocie 300 zł uznając, iż jest to kara współmierna do stanu nietrzeźwości oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości tego czynu.

Zgodnie z art. 87 § 4 k.w. Sąd orzekł zakaz prowadzenia rowerów na drogach publicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy uznając, iż orzeczenie zakazu jest celowe z uwagi na fakt wcześniejszej karalności oskarżonego za czyn z art. 178a § 2 k.k. oraz z uwagi na stopień nietrzeźwości oskarżonego. W ocenie Sądu oskarżony stanowi zagrożenie bezpieczeństwa na drogach publicznych gdyż pomimo wcześniejszej karalności nie zmodyfikował swojego zachowania i nadal łamie

porządek prawny jeżdżąc rowerem w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej lekceważąc zagrożenie jakie stwarza dla innych użytkowników drogi . Na podstawie art. 10 § 1 k.w. Sąd orzekł , iż kara grzywny wymierzona za wykroczenie nie podlega wykonaniu , gdyż wykonana zostanie kara surowsza .

Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych uznając , że jego sytuacja materialna nie powala mu na ich uiszczenie .